

PROFESSOR POEPJES EN DE DUISTERE FORMULE!

(een korte komische sketch voor 6 personen)

(toneelbeeld drie panelen waarachter de spelers af kunnen. Een lager paneel van ongeveer 1 meter hoogte en 2 .50 meter lengte, vast aan een van de panelen. Een **werktafel** van prof. Poepjes met daarop papieren en diverse bekers en kannen voor experimenten. Eventueel een schoolbord los of aan een van de panelen om het nog meer **een werkkamer** te laten zijn.)

personages:

- professor Poepjes (een uitvinder)
- Tante Toets van Truffelen (tante ven de professor. De prof. Woont bij haar in huis)
- Experiment 188 (een uitvinding van de prof. . half mens , half robot)
- Petra Egtebink (dierenarts van in de steek gelaten knuffels)
- Bange Boef Lien (een dief)
- Meester Boef Stretch (een andere dief)
- (eventueel) iemand die de spelers/personages bij aanvang presenteert aan het publiek.

(futuristische muziek wordt aangezet. We zien prof. Druk bezig met berekeningen, papieren en diverse bekers en kannen. Hij is duidelijk iets aan het brouwen. Wat afzijdig kijkt Petra Egtebink gespannen toe. In haar handen heeft ze een wat viezige knuffel van stof.)

(dan pakt prof. Poepjes een kan op en houdt hem in de lucht, samen met een vel papier vol berekeningen)

Prof. Poepjes:

(met luide stem) EUREKA ! IK HEB HET!

(de muziek stopt. DE prof. Doet wat dans stapjes) YES, PROFESSOR POEPJES IS THE BEST!!!!!!

Petra:

(loopt naar de prof.) Is het klaar?

Prof. Poepjes:

(trots en zeer blij) JAZEKER !

Petra:

Wordt deze knuffel weer de oude ? (houdt de knuffel omhoog)

Prof. Poepjes:

Die knuffel wordt beter dan die was!!!! Kijk!

(Poepjes doet wat van de vloeistof uit de kan in een beker en

[1.]

'geeft de knuffel ervan te drinken.')

Zo !

(Petra kijkt even, maar er gebeurt niets)

Petra:

Maar, er gebeurt niets?

Prof. Poepjes:

Geduld! Het duurt even, neem hem nu maar mee naar huis en wacht maar even af. Ik beloof u , u zult versteld staan! Laat het me maar weten...

Petra:

OK. *(aarzelt nog wat)* Nou, goed, dan ga ik maar. Dag Professor.
(loopt af)

Professor Poepjes:

(schreeuwt van plezier) **YES !!!! yes, en nog eens yes!**

(Tante Toets komt op)

Tante Toets:

Nou, nou, nou, nou, Edward Poepjes , wat een lawaai !

Prof Poepjes:

Oh, dag tante Toets. Ja, sorry maar ik deed zo juist de UITVINDING VAN DE EEUW !

(experiment 188 komt op. Hoorde nog net wat de professor zei. Experiment 188 is half mens, half robot en beweegt ook een beetje robotachtig))

Experiment 188:

Is het gelukt Professor Poepjes ?

(de prof. Knikt en danst) OH, maar dat is fantastisch!

(Tante Toets snapt er niets van en kijkt van de professor naar experiment 188)

Tante toets:

Maar wat is er dan? Wat is die uitvinding van de eeuw?

Experiment 188:

(tegen de prof.) Mag ik het haar vertellen?

(de prof. Knikt)

(ex. 188 wenkt tante naar de werktafel van de professor , waar zij en de professor reeds staan. Tante komt erbij staan.)

experiment 188:

(voert de spanning op) dit..., dit, tante Toets, dit alles is ...
(wijst alles aan) AL DIT WERK HIER IS... (de prof. En zij kijken elkaar aan, en dan richting publiek) :

DE DUISTERE FORMULE!

(er klinkt even spannende muziek. Allen kijken rond. Dan stopt de muziek weer)

Tante Toets:

(verbaasd) DE DUISTER FORMULE ?

experiment 188:

DE DUISTERE FORMULE !

(weer klinkt muziek. Allen kijken in het rond. De muziek stopt weer)

prof. Poepjes:

(knikt) DE DUISTERE FORMULE !

(iedereen verwacht nu muziek en kijkt wat rond, maar er klinkt **geen muziek**. In plaats daarvan rijzen achter het lage paneel, waar de spelers steeds langs opkomen, **twee boeven** op, Stretch en Lien.)

Stretch en Lien samen:

DE DUISTERE FORMULE ?

(ze kijken elkaar even aan en zakken dan weer uit beeld)

(de rest kijkt elkaar even verbaasd aan, halen hun schouders op en gaan gewoon door)

Tante Toets:

(voor zich uit) goh , de duistere formule.

(dan kijkt ze de anderen even aan) Maar... Uh... , misschien een domme vraag, maar... wat kan je ermee?

Experiment 188:

(enthousiast) VAN ALLES! Maar vooral: HET MAAKT BETER, **EN**, MEGA STERK !!!!!

(**de hoofden van de boeven** verschijnen weer even. Ze knikken naar elkaar . Er is duidelijk een AHA_ BELEVING , dan verdwijnen ze weer)

Tante Toets:

(die even heeft nagedacht) Nou, nou, nou, nou, dan zal het wel veel waard zijn...(kijkt naar de prof.) berg het maar GOED op,jongen!

[3.]

Experiment 188:

Uw tante heeft gelijk , professor poepjes . Misschien moeten we maar Een stevige kluis kopen, om alles in op te bergen.

Het mag niet in verkeerde handen vallen!

Prof. Poepjes:

(knikt) juist ja, goed plan , dit gaan we dadelijk doen!

(tegen ex 188) ga je mee?

(ex 188 knikt en samen lopen af. Net voor ze verdwijnen draait de prof. Zich nog even om) Tot later , tante Toets!

(af)

(tante blijft nog staan. Ze kijkt naar de kan met de formule, pakt hen op en schenkt wat in een beker)

Tante Toets:

(kijkt naar de beker en glimlacht) Mega sterk, hè , dat lijkt me wel wat . *(ze neemt een slok, en trekt een vies gezicht.)* **bah!**

(zet de beker neer en loopt , een vies gezicht trekkend, snel af)

(spannende muziek gaat aan. De twee boeven sluipen omzichtig en soms wat stuntelig botsend door de werkkamer. Stretch voorop en Lien er achteraan . Dan stopt opeens de muziek en beiden blijven even Stokstijf staan. Dan ontspannen ze wat en richt Stretch zich een beetje Aarzelend tot het publiek)

Stretch:

Uh, juist, ja, Hum... wij... wij zijn dus boeven, en ... wij zijn hier om De duistere formule te..., zeg maar, nou ja, zeg maar...te...

(Lien steekt vinger op en zwaait er mee in de lucht. Stretch ziet dit)

Stretch:

JA, Lien? *(dan wat bozig)* Moet je plassen ?

Lien:

Nee, maar ik weet het woord... STELEN ! de formule STELEN!

Stretch:

(maakt een stil nou gebaar) SSSST , dat zeg je toch niet hardop .

Lien:

Nee, maar het is wel zo. *(denkt even na)*

En, eigenlijk mag dat toch niet? *(dan hard)* STELEN , bedoel ik?

Stretch:

(weer afwerend) SSSST , stil nou! Natuurlijk, mag het niet ! Alleen, **WIJ** dus wel, want wij zijn boeven! Snap je ?

(kijkt naar Lien ,die nee schudt)

Nou kijk, gewone mensen mogen dus niet stelen, en daarom zijn wij Er, want **iemand** moet het toch doen. OK ?

Lien:

(denkt even na. Snap er natuurlijk niets van, maar knikt toch maar)
OK.

Stretch:

Fijn. *(kijkt rond)* waar is de formule?

(opeens komt Petra Egtebink op, met twee knuffels, de oude en de vernieuwde (!) . Ze is heel blij)

Petra:

(uitgelaten) Eureka, het werkt. *(loopt naar voren op het toneel, terwijl de boeven natuurlijk geschrokken, doodstil blijven staan, alsof ze er even niet zijn)*

KIJK, dankzij de formule. Eerst was mijn knuffel zo *(de oude kleine vieze Wordt getoond)*, en nu, is hij zo ! *(een prachtige nieuwe knuffel wordt Te voorschijn gehaald, terwijl in de hoek wordt gegooid)*. EN, HEEL STERK OOK NOG !

Ik wil zelf ook een slokje van de drank! *(kijkt rond)* Waar is professor Poepjes ? weten jullie het?

(kijkt naar de boeven, die nee schudden en hun schouders ophalen)

Stretch:

(beetje aarzelend) Maar, ik... ik denk, dat ie het niet heel erg vindt als we een... klein slokje nemen, toch Lien ? *(stoot haar aan. Lien schudt zenuwachtig haar hoofd)*

(dan tegen Petra) DOEN, DAN MAAR ?

(even wachten ze af, en dan...)

Petra :

DOEN !

(ze lopen naar de tafel en Petra schenkt voor alledrie in. Als de bekers zijn gevuld , heffen ze het glas)

ALEDRIE samen:

PROOST ! *(ze drinken, en trekken dan alledrie een heel vies gezicht)*
BAH !

[5.]

(op dat moment komen de professor en experiment 188 op. Ze zien het drietal staan met vertrokken gezichten)

Prof. Poepjes:

OH, NEE, JULLIE HEBBEN TOCH NIET...?

Einde zichtversie